ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (štvrtá rozšírená komora)
zo 14. októbra 2004 *

Vo veci T-137/02,

Pollmeier Malchow GmbH & Co. KG, so sídlom v Malchowe (Nemecko), v zastúpení: S. Völcker a J. Heithecker, advokáti,

žalobca,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: V. Kreuschitz a V. Di Bucci, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci M. Núñez-Müller, advokát, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie 2002/821/ES z 15. januára 2002 o štátnej pomoci poskytnutej Spolkovou republikou Nemecko v prospech Pollmeier GmbH, Malchow [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 296, s. 20),

* Jazyk konania: nemčina.

SÚD PRVÉHO STUPŇAEURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV (štvrtá rozšírená komora),

v zložení: predseda komory H. Legal, sudcovia V. Tiili, A. W. H. Meij, M. Vilaras a N. J. Forwood,

tajomník: D. Christensen, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 4. marca 2004,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

1 Osemnáste a devätnáste odôvodnenie odporúčania Komisie 96/280/ES z 3. apríla 1996 o definícii malých a stredných podnikov (MSP) [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 107, s. 4) znejú:

„keďže nezávislosť je takisto základným kritériom, pretože MSP, ktorý je súčasťou väčšej skupiny, má prístup k takým prostriedkom a pomoci, aké jeho konkurenti rovnakej veľkosti nemajú; je potrebné vylúčiť právne konštrukcie, ktoré predstavujú skupinu MSP, ktorá je ekonomicky silnejšia ako MSP;

keďže v súvislosti s kritériom nezávislosti by mali členské štáty, EIB [Európska investičná banka] a EIF [Európsky investičný fond] zaistiť, aby túto definíciu neobchádzali podniky, ktoré dané kritérium síce z formálneho hľadiska spĺňajú, avšak v skutočnosti sú ovládané jedným väčším alebo viacerými menšími podnikmi" [*neoficiálny preklad*].

2 Podľa dvadsiateho druhého odôvodnenia odporúčania 96/280 „... musia byť pre definovanie MSP stanovené dostatočne presné kritériá, ak majú byť opatrenia, ktoré sú určené podnikom znevýhodneným z dôvodu ich malej veľkosti, naozaj na prospech takýchto podnikov" [*neoficiálny preklad*].

3 Článok 1 prílohy tohto odporúčania pod názvom „Definícia malých a stredných podnikov schválená Komisiou" [*neoficiálny preklad*] stanovuje nasledujúce kritériá (ďalej len „definičné znaky MSP"):

„1. [MSP] sú podniky, ktoré:

— majú menej ako 250 zamestnancov

— a naviac

ich ročný obrat nepresahuje 40 miliónov [eur] alebo

celková suma ročnej bilancie nepresahuje 27 miliónov [eur]

— a spĺňajú kritérium nezávislosti definované v odseku 3.

...

3. Nezávislé podniky sú podniky, ktorých podiel na základnom imaní alebo na hlasovacích právach vo výške 25 % alebo viac nevlastní jeden podnik alebo spoločne niekoľko podnikov, ktoré nespĺňajú definíciu MSP alebo malého podniku...

4. Pri výpočte dolných limitov uvedených [v odseku 1] sa musia spočítať príslušné hodnoty za podnik, ktorému sa poskytuje pomoc a za všetky podniky, ktoré priamo alebo nepriamo ovláda na základe vlastníctva podielu na základnom imaní alebo na hlasovacích právach vo výške 25 % alebo viac.

...

6. Keď k dátumu ročnej bilancie podnik prekročí alebo nedosiahne limity zamestnancov alebo finančné limity, stratí alebo nadobudne postavenie MSP..., len ak sa tento jav opakuje počas dvoch za sebou nasledujúcich účtovných období.

...

8. Limitmi obratu a ročnej bilancie sú hodnoty za posledné schválené 12-mesačné účtovné obdobie. V prípade novozaložených podnikov, ktorých účtovné závierky ešte neboli schválené, sa príslušné hodnoty za bežné účtovné obdobie určia na základe odhadu v súlade so zásadou dobrej viery." [*neoficiálny preklad*]

4 V oznámení Komisie 96/C 213/04 o rámci Spoločenstva pre štátnu pomoc pre malé a stredné podniky [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES C 213, 1996, s. 4, ďalej len „smernice MSP") znie bod 3.2 pod názvom „Definícia malých a stredných podnikov" takto:

„Pre účely tohto rámca sa pojem [MSP] definuje v zmysle odporúčania [96/280].

...

Tri kritériá (počet zamestnancov, ročný obrat alebo celková suma ročnej bilancie, nezávislosť) sú kumulatívne, t. j. všetky tri musia byť splnené zároveň. Podmienka nezávislosti, podľa ktorej veľký podnik nemôže mať podiel na základnom imaní MSP vo výške 25 % alebo viac, sa opiera o prax mnohých členských štátov, v ktorých sa podiel v takejto výške považuje za hranicu pre možnosť výkonu kontroly. Aby bolo možné zohľadniť len tie podniky, ktoré predstavujú skutočne nezávislé MSP, je nutné z MSP vylúčiť právne konštrukcie predstavujúce ekonomickú skupinu, ktorá je silnejšia ako MSP. Pri výpočte limitov týkajúcich sa počtu zamestnancov a finančných údajov sa musia spočítať príslušné hodnoty za podnik, ktorému sa poskytuje pomoc a za všetky podniky, na ktorých má priamo alebo nepriamo podiel na základnom imaní alebo na hlasovacích právach vo výške 25 % alebo viac." [*neoficiálny preklad*]

5 Zákonom o všeobecnom záujme (Gemeinschaftsaufgabe) „Zlepšenie regionálnych hospodárskych štruktúr" bola zakotvená najdôležitejšia právna úprava štátnej pomoci s regionálnym zameraním v Nemecku. Dvadsiaty siedmy rámcový plán (ďalej len „27. rámcový plán") zostavený na základe tohto zákona na obdobie 1996 — 1999 bol schválený Komisiou 12. júna 1999 (Ú. v. ES C 166, s. 9). Podľa 27. rámcového plánu môže byť pri investíciách v spolkovej krajine Meklenbursko–Predné Pomoransko poskytnutá štátna pomoc až do výšky 50 % sumy predstavujúcej oprávnené investičné náklady brutto, na ktoré môže byť poskytnutá pomoc (ďalej len „oprávnené investičné náklady brutto") v prípade malých a stredných podnikov a do výšky 35 % v prípade veľkých podnikov.

6 Z rozhodnutí Komisie o začatí konania podľa článku 93 ods. 2 Zmluvy ES, teraz článok 88 ods. 2 ES, v súvislosti s 27. rámcovým plánom (Ú. v. ES C 80, 1999, s. 3) a 26. rámcovým plánom (Ú. v. ES C 341, 1997, s. 4) vyplýva, že obe tieto úpravy vychádzajú z definície MSP v zmysle rámca MSP.

Skutkové okolnosti

7 Dňa 27. mája 1998 požiadal žalobca, vtedy Pollmeier GmbH, Malchow, o poskytnutie investičnej pomoci. Uznesením z 2. septembra 1998, zmeneným 12. mája 1999, poskytlo ministerstvo hospodárstva spolkovej krajiny Meklenbursko-Predné Pomoransko na základe 27. rozpočtového plánu žalobcovi investičnú pomoc na výstavbu píly v Malchowe. Píla mala byť zriadená v oblasti pomoci v zmysle článku 87 ods. 3 písm. a) ES. Pomoc limitovaná na 16 384 600 DEM (8 377 313 eur) zodpovedala 30,23 % oprávnených investičných nákladov brutto, ktoré dosiahli výšku 54,2 miliónov DEM (27,7 miliónov eur).

8 Popri tom bola poskytnutá dodatočná investičná dotácia vo výške 9,3 miliónov DEM (4,75 miliónov eur) zodpovedajúca 17,15 % oprávnených investičných nákladov brutto. Okrem toho žalobca 27. januára 1999 prijal úver z prostriedkov Európskeho programu obnovy vo výške 5 miliónov DEM (2,55 miliónov eur) s úrokovou mierou vo výške 3,75 p. a. Zvýhodnenie plynúce z poskytnutia takejto nízkej úrokovej miery zodpovedalo 0,80 % oprávnených investičných nákladov brutto. Súhrn uvedených opatrení predstavujúcich pomoc zodpovedá 48,18 % oprávnených investičných nákladov brutto.

9 Po množstve sťažností týkajúcich sa poskytnutia štátnej pomoci v prospech žalobcu vyzvala Komisia Spolkovú republiku Nemecko listom zo 17. apríla 2000, aby jej poskytla všetky informácie potrebné na posúdenie otázky, či bola štátna pomoc udelená v rámci schválenej schémy pomoci.

10 Spolková republika Nemecko odpovedala na túto výzvu listami doručenými Komisii 22. mája, 16. júna a 9. augusta 2000.

11 Listom z 13. marca 2001 Komisia nemeckej vláde oznámila svoje rozhodnutie o začatí konania podľa článku 88 ods. 2 ES a zároveň ju v zmysle článku 10 ods. 3 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1) požiadala o poskytnutie informácií. Oprávnené subjekty boli o začatí konania upovedomené a prostredníctvom zverejnenia tohto listu v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* 9. júna 2001 (Ú. v. ES C 166, s. 5) vyzvané, aby predložili prípadné pripomienky.

12 Listom z 15. mája 2001 Spolková republika Nemecko predložila svoje pripomienky k rozhodnutiu o začatí konania a odpovedala na výzvu uvedenú v predchádzajúcom bode tohto rozhodnutia.

13 Dňa 15. januára 2002 prijala Komisia rozhodnutie 2002/821/ES o štátnej pomoci poskytnutej Spolkovou republikou Nemecko v prospech žalobcu (Ú. v. ES L 296, s. 20, ďalej len „napadnuté rozhodnutie").

14 Výrok napadnutého rozhodnutia znie:

„Článok 1

Štátna pomoc vo výške 3 650 860 eur, ktorú poskytla [Spolková republika Nemecko] v prospech [žalobcu], nie je zlučiteľná so spoločným trhom..." [*neoficiálny preklad*].

15 Je nesporné, že v okamihu poskytnutia pomoci mala 100 %-ný podiel na základnom imaní žalobcu spoločnosť Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, Rietberg, ktorého jediným spoločníkom bol pán Pollmeier. Spoločnosť Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb mala okrem toho 60 %-ný podiel na základnom imaní spoločnosti Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG, Creuzburg, zvyšnú časť, t. j. 40 %-ný podiel na základnom imaní vlastnil pán Pollmeier.

16 Do 1. júna 1998 vlastnil pán Pollmeier aj 74,25 %-ný podiel na americkej spoločnosti Inland Wood Specialities, LP, Spokane (ďalej len „IWS"), pričom zvyšný podiel na základnom imaní vlastnil jeho brat. Dňa 1. júna 1998 previedol pán Pollmeier 41 % zo svojho podielu na základnom imaní IWS na svoju sestru, pani Tegelkamp a 10 % na pána Gottwalda. Od tohto dňa mal teda len 23,25 %-ný podiel na základnom imaní IWS.

17 Dňa 17. júla 1999 previedla Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, Rietberg všetky svoje aktíva a pasíva — okrem svojho podielu na základnom imaní spoločnosti Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG, Creuzburg, a na základnom imaní žalobcu — spoločnosti Pollmeier Leimholz GmbH, Rietberg, ktorá bola v tom čase založená práve na tento účel. Následne bolo preložené sídlo spoločnosti Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb z Rietbergu do Creuzburgu a bola vykonaná zmena obchodného mena tohto podniku na Pollmeier Massivholz GmbH, Creuzburg. Okrem toho bola premenovaná aj Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG, Creuzburg, na Pollmeier Creuzburg GmbH & Co. KG, Creuzburg, zatiaľ čo žalobca, ktorý dovtedy vystupoval pod obchodným menom Pollmeier GmbH, Malchow, zmenil svoje obchodné meno na Pollmeier Malchow GmbH & Co. KG, Malchow.

18 V odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa uvádza:

„56. Pomoc poskytnutá [žalobcovi] v rokoch 1998 až 1999 na zriadenie píly v Malchowe v celkovej výške 48,18 % brutto bola údajne poskytnutá v súlade s regionálnou schémou pomoci, ktorú predtým schválila Komisia [27. rámcový plán, zákon o investičných dotáciách, fond Európskeho programu obnovy].

...

59. [Komisia] poznamenáva, že opatrenia boli vykonané v oblastiach v zmysle článku 87 ods. 3 [písm. a)] ES. Ďalej vzala aj na vedomie, že horné limity hodnoty pomoci podľa príslušných schém pomoci pre dané oblasti nepresahujú 35 % brutto v prípade veľkých podnikov a 50 % v prípade MSP. Tieto percentuálne sadzby sú hornými limitmi, ktoré sa uplatňujú na celkovú výšku pomoci v prípadoch, kedy je pomoc poskytovaná paralelne z viacerých regionálnych schém pomoci alebo zo zdroja miestneho, regionálneho, vnútroštátneho či zdroja Spoločenstva.

60. Vzhľadom na objem pomoci vo výške 48,18 % brutto je nutné uviesť, že udelenie pomoci v prospech [žalobcu] zjavne predpokladá, že keďže bola schéma pomoci schválená, príjemca splnil kritériá pre MSP definované v platnom rámci Spoločenstva, ako aj v odporúčaní [96/280].

...

70. Komisia zastáva stanovisko, že za rok, v ktorom bola poskytnutá pomoc, je nutné považovať [rok] 1998. V súlade s tým by pre príjemcu mal byť rozhodujúci počet zamestnancov a finančné údaje za roky 1997 a 1996...

71. Komisia sa domnieva, že na rozdiel od vyjadrení [Spolkovej republiky Nemecko] by pri definícii príjemcu mala byť vzatá do úvahy americká spoločnosť IWS. V rokoch 1996 a 1997 pozostával podnik, ktorý bol príjemcom pomoci, z Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, Rietberg, Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG, Creuzburg, a z IWS. Všetky tri spoločnosti boli priamo alebo nepriamo ovládané pánom Pollmeierom a zaoberali sa rovnakými alebo obdobnými hospodárskymi činnosťami, čo svedčí o ich hospodárskom prepojení. O žiadnej z týchto spoločností nie je možné tvrdiť, že by tvorila samostatnú hospodársku jednotku. Stupeň ich hospodárskeho prepojenia je dostatočne vysoký na to, aby dovoľoval vyvodiť záver, že IWS spolu s oboma európskymi pílami Pollmeier vytvárajú hospodársku jednotku.

72. Ak sa vezmú do úvahy roky 1996 a 1997, nie je možné tvrdiť, že príjemca pomoci bol v roku 1998 MSP. V roku 1996 predstavoval celkový počet zamestnancov 416 a celkový ročný obrat 44,8 miliónov eur a tým presahoval limit pre MSP. V roku

1997 mal príjemca 465 zamestnancov, ročný obrat vo výške 66,73 miliónov eur a celkovú sumu ročnej bilancie vo výške 29,19 miliónov eur, čím presahoval limity pre MSP. Tým príjemca presiahol limity pre MSP v dvoch za sebou nasledujúcich účtovných obdobiach.

...

80. Odporúčanie [96/280] upresňuje, že podnik nadobudne alebo stratí postavenie MSP len v tom prípade, ak opakovane v dvoch za sebou nasledujúcich účtovných obdobiach presiahne alebo naopak nedosiahne stanovené limity. Je zrejmé, že príjemca do 1. júna 1998 presahoval limity pre MSP. Túto okolnosť je v súlade s článkom 1 ods. 6 prílohy odporúčania nutné zohľadniť pri preskúmaní postavenia príjemcu ako MSP. V čase poskytnutia pomoci, teda v roku 1999, boli príslušné údaje príjemcu len kratšie ako jeden rok pod limitmi stanovenými pre MSP. Na základe tejto skutočnosti [Komisia] vyvodzuje, že príjemca pomoci z formálneho hľadiska nezodpovedá definícii MSP a navyše, že nie je ani zrejmé, že by jeho podnik v čase poskytnutia pomoci bol znevýhodnený, tak ako je to typické pre MSP.

...

82. [Komisia] pochybuje, že zmena v podieloch na základnom imaní [IWS] bola vykonaná z iného dôvodu ako pre obchádzanie definície MSP...

83. [Spolková republika Nemecko] rovnako ako ani príjemca pomoci nepredložili žiadne odôvodnenie pre zmenu vlastníckej štruktúry skupiny Pollmeier. Zjavne jediným účelom tejto reštrukturalizácie bolo zabezpečiť, aby [žalobca] mohol požívať výhody, ktoré sú poskytované pre MSP ako náhrada za ich znevýhodnenie podmienené ich veľkosťou. Pohľad na štruktúru skupiny Pollmeier, vzťahy medzi vlastníkmi podielov v jednotlivých spoločnostiach, ktoré ju tvoria, ako aj ich vzájomné hospodárske prepojenie nevyvoláva dojem, že by táto ekonomická skupina trpela nevýhodami typickými pre MSP, na aké odkazuje právna úprava Spoločenstva. [Žalobca] má napríklad prospech z účasti iných spoločností skupiny Pollmeier na trhu a z technológie existujúcich píl v tom smere, že nemusí prekonávať prekážky (týkajúce sa technológií a odbytu) spojené so vstupom na relevantný trh.

...

86. Keďže príjemca pomoci je veľkým podnikom, je možné poskytnutú pomoc považovať za existujúcu pomoc len do výšky 35 %, tak ako stanovujú podmienky schémy pomoci, a zvyšných 13,18 % je nutné považovať za novú pomoc. Keďže však bola udelená bez súhlasu Komisie, je protiprávna.

..." [*neoficiálny preklad*]

Konanie a návrhy účastníkov konania

19 Žalobca návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 29. apríla 2002 podal žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

20 Listom z 26. novembra 2002 vzal žalobca späť svoj subsidiárny návrh na zrušenie napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v ktorom suma uvedená v článku 1, ktorá sa má vrátiť, presahuje 2 808 319,95 eur.

21 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa (štvrtá rozšírená komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 64 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa vyzval žalobcu, aby predložil určité dokumenty. Tejto výzve žalobca včas vyhovel.

22 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na ústne otázky, ktoré im Súd prvého stupňa položil, boli vypočuté počas pojednávania 4. marca 2004.

23 Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

24 Žalovaná navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

Právny stav

25 Žalobca sa vo svojej žalobe o neplatnosť dovoláva troch žalobných dôvodov. Prvý žalobný dôvod sa týka nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení odporúčania 96/280, druhý žalobný dôvod nesprávneho posúdenia v súvislosti s obchádzaním definičných znakov MSP a tretí žalobný dôvod nesprávneho právneho posúdenia, ako aj nesprávneho posúdenia hospodárskeho prepojenia a existencie prekážok typických pre MSP.

26 Keďže prvý a tretí žalobný dôvod sa týkajú v podstate rovnakej otázky, a to, či Komisia mohla nad rámec kritérií stanovených v odporúčaní 96/280 preskúmať hospodárske prepojenie a existenciu hospodárskych prekážok, je vhodné ich skúmať spoločne.

O prvom a treťom žalobnom dôvode, ktoré sa týkajú nesprávneho právneho posúdenia a nesprávneho posúdenia pri uplatnení odporúčania 96/280

Tvrdenia účastníkov konania

27 Žalobca tvrdí, že prijatím odporúčania 96/280 sa Komisia zaviazala k určitému výkladu pojmu MSP. Oddelené skúmanie hospodárskeho prepojenia a existencie prekážok typických pre MSP bez zohľadnenia definičných znakov MSP je preto

protiprávne, keďže tieto definičné znaky slúžia práve na určenie, či existuje dané hospodárske prepojenie alebo prekážky typické pre MSP. Podľa vyjadrenia žalobcu cieľ odporúčania 96/280 spočíva práve v štandardizácii tohto preskúmania, a tým aj v zaručení rovnosti a právnej istoty. Komisia preto len na základe formálneho postavenia príjemcu pomoci nemohla preskúmať jeho skutočnú hospodársku situáciu.

28 Žalobca uvádza, že Komisia v napadnutom rozhodnutí neprávom zastávala stanovisko, že žalobca v rozhodujúcom čase nespĺňal všetky znaky MSP. Hoci nespochybňuje skutočnosti, ktoré boli základom pre prijatie napadnutého rozhodnutia, tvrdí, že Komisia pri posúdení otázky, či sa žalobca môže považovať za MSP, nemohla vziať do úvahy hospodárske údaje IWS platné v rozhodujúcom čase.

29 V tejto súvislosti po prvé uvádza, že 100 %-ný podiel na jeho základnom imaní vlastní priamo alebo nepriamo pán Pollmeier. Keďže tento je fyzickou osobou, nie je možné ho považovať za podnik v zmysle článku 1 ods. 3 prílohy odporúčania 96/280. Z toho vyplýva, že žalobca spĺňa kritérium nezávislosti.

30 Po druhé, aj keby sa mal pán Pollmeier posudzovať ako podnik v zmysle článku 1 ods. 3 prílohy odporúčania 96/280, žalobca by predsa spĺňal definičné znaky MSP.

31 Podľa žalobcu, ak by sa totiž pán Pollmeier posudzoval ako podnik v zmysle článku 1 ods. 3 prílohy odporúčania 96/280, údaje o takomto „podniku" by museli byť určené súčtom údajov všetkých spoločností, v ktorých mal pán Pollmeier v čase poskytnutia pomoci 25 %-ný alebo vyšší priamy alebo nepriamy podiel na základnom imaní alebo na hlasovacích právach.

32 Z tohto hľadiska žalobca zdôrazňuje, že daná pomoc mu bola poskytnutá uznesením z 2. septembra 1998, ktoré však bolo 12. mája 1999 podstatne zmenené.

33 V priebehu tohto obdobia mal pán Pollmeier prinajmenšom 25 %-ný priamy alebo nepriamy podiel na základnom imaní spoločností Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, Rietberg a Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG, Creuzburg, ako aj na základnom imaní žalobcu. V danom čase však ani priamo, ani nepriamo nevlastnil 25 %-ný alebo vyšší podiel na základnom imaní alebo 25 % a viac na hlasovacích právach v správnej rade IWS.

34 Článok 1 ods. 8 prílohy odporúčania 96/280 odkazuje podľa názoru žalobcu na posledné schválené účtovné obdobie len v rámci výpočtu údajov na účel použitia definičných znakov MSP na príjemcu pomoci a nie na účely určenia podnikov, ktorých údaje sa v zmysle článku 1 ods. 4 prílohy tohto odporúčania majú sčítať. Údaje týkajúce sa „podniku" pána Pollmeiera boli preto po odpočítaní údajov spoločnosti IWS totožné s údajmi v riadku „Spolu" v tabuľke uvedenej v bode odôvodnenia č. 70 napadnutého rozhodnutia a aj s údajmi v riadku „Spolu bez IWS" v tabuľke uvedenej v bode odôvodnenia č. 73 napadnutého rozhodnutia, keďže v čase poskytnutia pomoci bol podiel pána Pollmeiera na základnom imaní IWS nižší ako 25 %. Údaje „podniku" pána Pollmeiera nepresahovali teda limity stanovené v článku 1 ods. 1 prílohy odporúčania 96/280, takže „podnik" pána Pollmeiera spĺňal všetky definičné znaky MSP. Žalobca teda spĺňal kritérium nezávislosti uvedené v článku 1 ods. 3 prílohy odporúčania 96/280.

35 Predpoklady stanovené v článku 1 ods. 6 prílohy odporúčania 96/280 (ďalej len „pravidlo dvoch za sebou nasledujúcich účtovných období") sa podľa názoru žalobcu vzťahujú na kritériá v zmysle prvých dvoch zarážok článku 1 ods. 1 (limit počtu zamestnancov a ročného obratu), ale nie na kritérium nezávislosti v zmysle článku 1 ods. 3, či na limit 25 % v zmysle článku 1 ods. 4.

36 Žalobca tvrdí, že od 1. júna 1998 sa stal opäť nezávislým v zmysle článku 1 ods. 3 prílohy odporúčania 96/280, a tým zodpovedal všetkým definičným znakom MSP bez toho, aby bolo potrebné sa ďalej zaoberať pravidlom dvoch za sebou nasledujúcich účtovných období.

37 Komisia sa podľa názoru žalobcu každopádne dopustila nesprávneho posúdenia, keď vychádzala z existencie skupiny Pollmeier. V skutočnosti totiž neexistuje nijaká skupina Pollmeier, ale okrem „skupiny Pollmeier-Rietberg" nanajvýš len „skupina" pozostávajúca zo spoločností, na ktorých má pán Pollmeier účasť. Púha príslušnosť k rodine vlastníkov obchodných podielov v spoločnostiach nepostačuje ako dôkaz hospodárskeho prepojenia spoločností. Obchodný podiel pána Pollmeiera v IWS vo výške 23,25 %, ktorého je vlastníkom od 1. júna 1998, ho podľa žalobcu neoprávňuje na riadenie alebo ovládanie. V súvislosti s IWS je potrebné podotknúť, že pán Gottwald, ktorý bol od 1. júna 1998 jediným zodpovedným konateľom IWS, vykonával túto funkciu už aj predtým. Žalobca dodáva, že pán Pollmeier sa v Spojených štátoch nikdy nezdržiaval dlhšie ako jeden alebo dva dni v roku.

38 Podniky vo vlastníctve pána Pollmeiera nevykazujú podľa vyjadrenia žalobcu žiadne prepojenie s podnikmi, v ktorých vlastnia väčšinový obchodný podiel ostatní členovia rodiny Pollmeier, a to ani vo vzťahu k odberateľom a ani vo vzťahu k dodávateľom. Tieto podniky pôsobia na rôznych trhoch. Nemajú ani spoločné účtovníctvo, či personálne riadenie.

39 Internetová stránka www.pollmeier.com, na ktorú odkazuje bod odôvodnenia č. 16 napadnutého rozhodnutia, už nebola podľa žalobcu dlhú dobu aktualizovaná. Ani samotný text internetovej stránky nemôže byť z právneho hľadiska dostatočným dôkazom hospodárskeho prepojenia.

40 Komisia po prvé uvádza, že žalobca v čase poskytnutia pomoci nemal postavenie MSP. Ani v roku 1998, ani roku 1999 totiž nespĺňal kritérium nezávislosti. Komisia zdôrazňuje, že v oblasti práva hospodárskej súťaže zahŕňa pojem podniku aj fyzické osoby.

41 Z tohto hľadiska nie je spochybnené, že pán Pollmeier do 1. júna 1998 ovládal spoločnosť IWS a neskôr obmedzil svoju účasť na tejto spoločnosti len tým, že previedol 41 % zo svojho podielu na svoju sestru, pani Tegelkamp, a 10 % na pána Gottwalda, takže súrodenci Pollmeier mali spolu aj po 1. júni 1998 ešte účasť na IWS vo výške 89 %. Podľa vyjadrenia Komisie pán Pollmeier, jeho brat E. Pollmeier a jeho sestra, pani Tegelkamp, ktorí spolu vlastnili 89 %-nú účasť na IWS, tvorili „podnikateľskú jednotku spoločníkov".

42 Komisia spresňuje, že príjemcom pomoci je skupina Pollmeier a teda nie len žalobca.

43 Po druhé Komisia uvádza, že spôsoby výpočtu stanovené v článku 1 ods. 6 až 8 prílohy odporúčania 96/280 sa vzťahujú nielen na príjemcu pomoci, ale aj na jeho materské spoločnosti.

44 V dôsledku toho sa príjemca pomoci považuje len vtedy za MSP, pokiaľ najmenej 75,01 % jeho spoločníkov sú MSP.

45 Komisia uvádza, že definičné znaky MSP nie je možné uplatňovať mechanickým a formalistickým spôsobom. Nie všetky podniky, ktoré formálne zodpovedajú definícii MSP, sú aj v skutočnosti MSP. Naopak odporúčanie výslovne povoľuje istú flexibilnosť a tým aj možnosť zvážiť skutočnú hospodársku situáciu príjemcu podpory bez ohľadu na jeho formálne postavenie.

46 Potreba právnej istoty a „istoty plánovania" nevyhnutná pre MSP nie je podľa vyjadrenia Komisie v rozpore s jej vlastným výkladom. Práve právna istota a „istota plánovania" skutočných MSP vyžadujú, aby tieto MSP neboli znevýhodnené vo vzťahu ku konkurentom, ktorých celková situácia je odlišná ako situácia MSP.

47 Čo sa týka údajného nesprávneho posúdenia, Komisia zdôrazňuje, že žalobca nebol schopný preukázať, že by v rozhodnom čase trpel štrukturálnymi nevýhodami typickými pre MSP. Komisia v tejto súvislosti odkazuje na internetovú stránku IWS, teraz Hardwood, ktorá svedčí o celosvetovom prepojení skupiny Pollmeier.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

48 Najskôr je potrebné skúmať tvrdenie žalobcu, podľa ktorého Komisia vo svojom rozhodnutí uplatnila inú definíciu pojmu MSP, ako je tá, ktorá je stanovená v odporúčaní 96/280, keď vyslovila, že „podnik príjemcu pomoci zahŕňa Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, Rietberg, Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG, Creuzburg a IWS" [*neoficiálny preklad*].

49 V tejto súvislosti bod odôvodnenia č. 71 napadnutého rozhodnutia znie:

„... v rokoch 1996 a 1997 pozostával podnik príjemcu pomoci z Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, Rietberg, Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG, Creuzburg a z IWS. Všetky tri spoločnosti boli priamo alebo nepriamo ovládané pánom Pollmeierom a všetky sa zaoberali rovnakými alebo obdobnými hospodárskymi činnosťami, čo svedčí o ich hospodárskom prepojení. O žiadnej z týchto spoločností nie je možné tvrdiť, že by tvorila samostatnú hospodársku jednotku. Stupeň ich hospodárskeho prepojenia je dostatočne vysoký na to, aby dovoľoval vyvodiť záver, že IWS spolu s oboma európskymi pílami Pollmeier vytvárajú jednu a tú istú hospodársku jednotku." [*neoficiálny preklad*]

50 Je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej súdnej praxe sa pri uplatňovaní pravidiel Spoločenstva o hospodárskej súťaži zaobchádza s právne nezávislými fyzickými alebo právnickými osobami, ktoré tvoria hospodársku jednotku, ako s jedným podnikom (v tomto zmysle pozri rozsudok Súdneho dvora z 12. júla 1984, Hydrotherm, C-170/83, Zb. s. 2999, bod 11, a analogicky aj rozsudok Súdu prvého stupňa z 29. júna 2000, DSG/Komisia, T-234/95, Zb. s. II-2603, bod 124).

51 V oblasti štátnej pomoci vzniká otázka existencie hospodárskej jednotky najmä v súvislosti s identifikáciou príjemcu pomoci (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 14. novembra 1984, Intermills/Komisia, C-323/82, Zb. s. 3809, body 11 a 12). Zo súdnej praxe v tomto smere vyplýva, že Komisia má pri rozhodovaní o tom, či sa majú spoločnosti, ktoré sú súčasťou skupiny, pri uplatňovaní pravidiel štátnej pomoci považovať za hospodársku jednotku alebo za právne a finančne nezávislé, právo rozsiahlej voľnej úvahy (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 25. júna 1998, British Airways a i./Komisia, T-371/94 a T-394/94, Zb. s. II-2405, body 313 a 314, a analogicky rozsudok DSG/Komisia, už citovaný, bod 124).

52 Táto voľná úvaha so sebou prináša zohľadnenie a posúdenie komplexných ekonomických skutočností a okolností. Keďže sudca Spoločenstva nemôže nahradiť posúdenie skutočností autorom rozhodnutia, najmä nie z ekonomického hľadiska, musí sa preskúmanie vykonávané Súdom prvého stupňa v tejto súvislosti obmedziť len na overenie dodržiavania procesných pravidiel a povinnosti odôvodniť rozhodnutie, na overenie vecnej správnosti skutkových zistení, neexistencie zjavne nesprávneho posúdenia alebo zneužitia právomoci (rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. mája 2002, Graphischer Maschinenbau/Komisia, T-126/99, Zb. s. II-2427, bod 32).

53 Ako navyše vyplýva zo znenia článku 87 ods. 3 ES a článku 88 ES, druhy pomoci uvedené v článku 87 ods. 3 ES „môže" Komisia považovať za zlučiteľné so spoločným trhom. Preto hoci Komisii vždy prislúcha, aby sa vyjadrila k zlučiteľnosti štátnej pomoci, nad ktorou vykonáva kontrolu, so spoločným trhom, a to aj v prípade, že jej neboli oznámené (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 14. februára 1990, Francúzsko/Komisia, nazývaný „Boussac", C-301/87, Zb. s. I-307, body 15 až 24), nie je povinná tieto pomoci vyhlásiť za zlučiteľné so spoločným trhom (pozri analogicky rozsudok Súdneho dvora z 13. februára 2003, Španielsko/Komisia, C-409/00, Zb. s. I-1487, bod 94).

54 V tejto súvislosti je však vhodné poukázať aj na skutočnosť, že Komisia je viazaná rámcami a oznámeniami, ktoré vydá v oblasti kontroly štátnej pomoci, pokiaľ sa neodchyľujú od ustanovení Zmluvy o ES a sú schválené členskými štátmi (rozsudok Španielsko/Komisia, už citovaný, bod 95, a rozsudok Súdneho dvora z 29. apríla 2004, Taliansko/Komisia, C-91/01, Zb. s. I-4355, bod 45).

55 V tejto veci žalobca v podstate uvádza, že ustanovenia odporúčania 96/280 sú formulované tak, aby Komisia nemala vo vzťahu k definičným znakom MSP žiaden priestor pre voľnú úvahu nad rámec limitov stanovených uvedeným odporúčaním.

56 Z tohto hľadiska je však potrebné pripomenúť, že podľa bodu 1.2 rámca MSP je priaznivý postoj Komisie k štátnej pomoci pre MSP odôvodnený nedostatkami trhu, ktoré vedú k tomu, že tieto podniky musia čeliť určitým prekážkam, a ktoré obmedzujú ich spoločensky i hospodársky žiaduci rozvoj.

57 Podľa bodu 3.2 rámca MSP možno podnik posudzovať ako MSP v zmysle tohto rámca vtedy, keď spĺňa tri kritériá, a to kritérium počtu zamestnancov, finančné kritérium a kritérium nezávislosti (pozri rozsudok Taliansko/Komisia, už citovaný, body 46 a 47).

58 Pokiaľ ide o posledne menované kritérium, v súlade s článkom 1 ods. 3 prílohy odporúčania 96/280 sa podniky považujú vtedy za nezávislé vtedy, keď podiel na ich základnom imaní alebo hlasovacích právach vo výške 25 % alebo viac nevlastní jeden podnik alebo spoločne niekoľko podnikov, ktoré nespĺňajú definíciu MSP.

59 Ďalej článok 1 ods. 4 prílohy odporúčania 96/280 stanovuje, že pri výpočte limitov uvedených v odseku 1 sa musia spočítať príslušné hodnoty za podnik, ktorému sa poskytuje pomoc, a za všetky podniky, ktoré priamo alebo nepriamo ovláda na základe vlastníctva účasti na základnom imaní alebo hlasovacích práv vo výške 25 % alebo viac.

60 Je však potrebné pripomenúť, že výroková časť právneho aktu je neoddeliteľne spojená s jeho odôvodnením, takže v prípade potreby je nutné výrok vykladať s prihliadnutím na dôvody, ktoré k nemu viedli (rozsudky Súdneho dvora z 15. mája

1997, TWD/Komisia, C-355/95 P, Zb. s. I-2549, bod 21, a rozsudok Taliansko/Komisia, už citovaný, bod 49).

61 Z osemnásteho, devätnásteho a dvadsiateho druhého odôvodnenia odporúčania Komisie 96/280/ES, ako aj z bodu 3.2 rámca MSP pre túto vec najmä vyplýva, že cieľom kritéria nezávislosti je zabezpečiť, aby opatrenia určené pre MSP využili na svoj prospech naozaj podniky znevýhodnené z dôvodu svojej veľkosti, nie však tie podniky, ktoré sú súčasťou väčšej skupiny a ktoré majú teda prístup k prostriedkom a k pomoci, aký nemajú jeho konkurenti, ktorí síce majú rovnakú veľkosť, ale nepatria do veľkej skupiny. Na to, aby boli zohľadnené len tie podniky, ktoré skutočne predstavujú nezávislé MSP, je ďalej potrebné vylúčiť z MSP aj právne konštrukcie predstavujúce ekonomickú skupinu, ktorej význam presahuje význam MSP, a zároveň je potrebné dbať na to, aby sa definícia MSP neobchádzala formálnym splnením daných kritérií.

62 Článok 1 ods. 3 a 4 prílohy odporúčania 96/280 je preto potrebné vykladať s prihliadnutím na tento cieľ, a preto sa pri výpočte limitov uvedených v ods. 1 toho istého článku musia zohľadniť údaje podniku — aj keď je tento podnik vlastnený iným podnikom v rozsahu menšom ako 25 %, pokiaľ tieto podniky tvoria hospodársku jednotku, hoci sú z formálneho hľadiska nezávislé (pozri v tomto zmysle rozsudok Taliansko/Komisia, už citovaný, bod 51).

63 Z toho vyplýva, že právo Komisie na voľnú úvahu pri rozhodovaní o tom, či sa majú spoločnosti, ktoré sú súčasťou skupiny, pri uplatňovaní pravidiel štátnej pomoci považovať za hospodársku jednotku alebo za právne a finančne nezávislé, nebolo oznámeniami vydanými v tejto súvislosti nijakým spôsobom dotknuté. Komisia najmä môže rozhodnúť, že podnik je súčasťou hospodárskej jednotky nespĺňajúcej kritériá MSP, a to aj napriek tomu, že je v rozsahu menšom ako 25 % vlastnený iným podnikom tej istej hospodárskej jednotky.

64 Preto bola Komisia oprávnená najskôr skúmať, či je žalobca súčasťou skupiny, ktorú bolo možné považovať za hospodársku jednotku, a až následne určiť, či táto skupina spĺňa kritériá článku 1 ods. 1 prílohy odporúčania 96/280.

65 Žalobný dôvod žalobcu, podľa ktorého sa Komisia dopustila nesprávneho právneho posúdenia, tým, že v napadnutom rozhodnutí uplatnila definíciu pojmu MSP odlišnú od definície uvedenej v odporúčaní, ako aj v rámci MSP, nemôže za týchto okolností uspieť.

66 Takisto z toho vyplýva, že aj tvrdenie žalobcu spochybňujúce uplatnenie článku 1 ods. 8 prílohy odporúčania 96/280 pri určení podnikov, ktorých údaje musia byť zohľadnené v zmysle ods. 4 toho istého článku, je nesprávne. Pre určenie, či IWS bola súčasťou hospodárskej jednotky, ktorá bola príjemcom pomoci, nie je totiž rozhodujúce, či podiel pána Pollmeiera na základnom imaní IWS presahoval 25 %. Preto okolnosť, že pán Pollmeier 1. júna 1998 previedol svoj podiel, nemá pre rozhodnutie v tejto veci žiaden význam.

67 Ďalej je potrebné preskúmať, či sa Komisia nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že zastávala stanovisko, že spoločnosti, na ktorých má účasť pán Pollmeier a jeho rodina, tvoria hospodársku jednotku, keďže vzťahy medzi žalobcom a ostatnými spoločnosťami, v ktorých majú obchodné podiely členovia rodiny Pollmeier, sú iného druhu, ako je obvyklé medzi samostatnými a nezávislými podnikmi.

68 V tejto veci je nesporné, že žalobca je súčasťou skupiny spoločností zakladaných pánom Pollmeierom postupne od roku 1987. V okamihu poskytnutia pomoci mal

totiž 100 %-ný podiel na základnom imaní žalobcu Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, Rietberg, ktorého jediným spoločníkom bol zase pán Pollmeier. Navyše spoločnosť Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, Rietberg, vlastnila 60 %-ný podiel na základnom imaní Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG, Creuzburg, a zvyšnú časť vlastnil pán Pollmeier.

69 Okrem toho, do 1. júna 1998 vlastnil pán Pollmeier aj 74,25 %-ný podiel v IWS, pričom zvyšný podiel na základnom imaní IWS vlastnil jeho brat. Takisto je nesporné, že k tejto zmene štruktúry základného imania IWS došlo 1. júna 1998, teda tri dni po 27. máji 1998, kedy žalobca podal žiadosť o investičnú pomoc. Navyše 41 % podielu pána Pollmeiera v IWS bolo prevedených na jeho sestru a 10 % na pána Gottwalda, ktorý podľa vyjadrenia žalobcu nie je členom rodiny Pollmeier, čo nie je v tomto bode spochybňované. Tým pripadal 89 %-ný podiel na základnom imaní IWS na pána Pollmeiera a jeho rodinných príslušníkov (brata a sestru).

70 Súd prvého stupňa takisto uvádza, že žalobca sa zaoberá rovnakými alebo obdobnými hospodárskymi činnosťami ako spoločnosti IWS, Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, Rietberg, Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG, Creuzburg, čo svedčí o ich hospodárskom prepojení. Okrem toho Komisia v bode odôvodnenia č. 16. a 17. napadnutého rozhodnutia uviedla:

„Na internetovej stránke skupiny Pollmeier sú jednotlivé spoločnosti skupiny Pollmeier vrátane [IWS] označované ako ‚prevádzkarne' skupiny Pollmeier... Odbyt produktov IWS v Európe zabezpečovala do 17. júla 1999 spoločnosť Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, Rietberg na základe zmluvy o obchodnom zastúpení... Až do 1. júna 1998 boli všetky spoločnosti skupiny Pollmeier riadené viac menej priamo pánom Pollmeierom prostredníctvom Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, Rietberg. Tým, že dané spoločnosti pôsobili na tom istom trhu a boli ovládané tou istou osobou, nemali nijakú hospodársku

samostatnosť a je nutné považovať ich za súčasti jednej a tej istej hospodárskej jednotky." [*neoficiálny preklad*]

71 Na vyvrátenie týchto tvrdení žalobca uvádza len to, že píly v Creuzburgu a Malchowe na jednej strane a IWS na strane druhej sa nezaoberali tými istými činnosťami, nespolupracovali spolu a nepodliehali ani tomu istému riadeniu. Nemali ani spoločné účtovníctvo, či personálne riadenie. Navyše žalobca a IWS nepôsobili na tom istom trhu. V tomto smere žalobca uvádza, že zatiaľ čo sa píly v Creuzburgu a Malchowe sústreďovali na činnosti súvisiace s pílou, vyrábala IWS laminátové platne.

72 Žalobca však neuviedol žiadnu skutočnosť, ktorou by vyvrátil závery Komisie.

73 Čo sa týka absencie údajného spoločného ovládania jednotlivých spoločností, v ktorých mala účasť rodina Pollmeier, žalobca nepopiera údaje o danej účasti rodiny, ale bez ďalšieho preukazovania sa uspokojuje len s tvrdením, že tieto účasti nepredstavujú žiaden dôkaz o výkone účinnej kontroly.

74 Navyše žalobca nepredkladá žiadne dôkazy o tom, že by mu vzhľadom na jeho prepojenie na ostatné spoločnosti skupiny Pollmeier a podobnosť predmetu činnosti všetkých spoločností bolo znemožnené využiť účasť ostatných spoločností skupiny

Pollmeier na trhu alebo technológie daných píl. Je preto potrebné vychádzať zo skutočnosti, že sa na žalobcu nevzťahujú prekážky typické pre MSP vyplývajúce zo sťaženého prístupu k technológiám a distribučným sieťam, ktoré sú nevyhnutné na preniknutie na relevantný trh.

75 Tým žalobca nijakým spôsobom nedokázal, že by sa Komisia dopustila zjavne nesprávneho konania tým, že jednotlivé spoločnosti, na ktorých má účasť pán Pollmeier a jeho rodina, považovala za hospodársku jednotku.

76 V súvislosti s tvrdením žalobcu, že Komisia v správnom konaní dostatočne nezistila všetky skutočnosti týkajúce sa tohto bodu, stačí poukázať na to, že z výzvy na predloženie pripomienok k danej štátnej pomoci v zmysle článku 88 ods. 2 ES zverejnenej v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* 9. júna 2001 vyplýva, že Komisia v časti „Hodnotenie" [*neoficiálny preklad*] zhrnutia tohto oznámenia konštatovala, že „[existujú] určité skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že jednotlivé spoločnosti konajú pod tým istým vedením a ich výroba je koordinovaná, ako by išlo o jeden podnik" [*neoficiálny preklad*]. Komisia dodáva, že „[pochybuje], že za príjemcu pomoci možno považovať jedinú právnickú osobu, t. j. Pollmeier GmbH, Malchow" [*neoficiálny preklad*]. Okrem toho z listu z 13. marca 2001, ktorým Komisia oznámila Spolkovej republike Nemecko svoje rozhodnutie o začatí konania v súlade s článkom 88 ods. 2 ES a najmä z jeho 8. bodu týkajúceho sa žiadosti o poskytnutie údajov, vyplýva, že Komisia požiadala Spolkovú republiku Nemecko o poskytnutie informácií o vzťahoch medzi pánom Pollmeierom, Ekkerhardom Pollmeierom a Doris Tegelkampovou, ktorí vystupovali ako spoločníci a/alebo konatelia spoločností patriacich do skupiny Pollmeier. Tvrdenie žalobcu je preto nutné zamietnuť ako vecne neodôvodnené.

77 Preto Komisia mohla bez toho, aby sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, prijať stanovisko, že žalobca, ako aj spoločnosti IWS, Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, Rietberg, a Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG, Creuzburg, z dôvodu ich hospodárskeho prepojenia, zlúčenia mnohých ich štruktúr

a vlastníckych pomerov tvorili jednu a tú istú hospodársku jednotku a že pri určení príjemcu pomoci je preto potrebné zohľadniť spoločnosť IWS.

78 Keďže žalobca nepoprel, že po zohľadnení údajov spoločnosti IWS skupina nespĺňa definičné znaky MSP, Komisia došla odôvodnene k záveru, že príjemca pomoci je veľkým podnikom.

79 Z týchto dôvodov Komisia v bode odôvodnenia č. 86 napadnutého rozhodnutia správne vyvodila, že „keďže príjemca štátnej pomoci [je] veľkým podnikom, spĺňa poskytnutá pomoc podmienky schémy pomoci len do výšky 35 %, a preto [môže] byť len do tejto výšky posudzovaná ako existujúca pomoc; zvyšných 13,18 % [je nutné] považovať za novú pomoc" [*neoficiálny preklad*] a že „keďže však [bola] udelená bez súhlasu Komisie, [je] protiprávna" [*neoficiálny preklad*].

80 Zo skutočnosti, že Komisia mohla jednotlivé spoločnosti, na ktorých mal účasť pán Pollmeier a jeho rodina, považovať bez dopustenia sa nesprávneho právneho posúdenia alebo nesprávneho posúdenia za hospodársku jednotku, napokon vyplýva, že nezávisle od uplatnenia pravidla dvoch za sebou nasledujúcich účtovných období príjemca pomoci presiahol limity stanovené definičnými znakmi MSP, keďže bolo potrebné zohľadniť aj údaje spoločnosti IWS. Tvrdenia žalobcu, že takýto postup je v rozpore s článkom 1 ods. 6 prílohy odporúčania 96/280, sú preto v tejto veci nedôvodné.

81 Prvý a tretí žalobný dôvod musí byť preto zamietnutý.

O druhom žalobnom dôvode, ktorý sa týka nesprávneho posúdenia vo vzťahu k obchádzaniu definičných znakov MSP

82 Z preskúmania prvého a tretieho žalobného dôvodu Súdom prvého stupňa vyplýva, že otázka obchádzania definičných znakov MSP v tejto veci nie je rozhodujúca. Keďže totiž mohla Komisia jednotlivé spoločnosti, v ktorých mal pán Pollmeier a jeho rodina obchodný podiel, považovať bez toho, aby sa pritom dopustila nesprávneho právneho posúdenia alebo nesprávneho posúdenia, za hospodársku jednotku, ktorá sa nemôže považovať za MSP, nie je už ďalej potrebné skúmať, či došlo k obchádzaniu definičných znakov MSP.

83 V súlade s uvedeným je potrebné zamietnuť aj druhý žalobný dôvod, a tým žalobu v celom jej rozsahu.

O trovách

84 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobca nemal vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania v súlade s návrhom Komisie.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (štvrtá rozšírená komora)

rozhodol a vyhlásil:

1) **Žaloba sa zamieta.**

2) **Žalobca je povinný nahradiť trovy konania.**

Legal Tiili Meij

Vilaras Forwood

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 14. októbra 2004.

Tajomník

H. Jung

Predseda komory

H. Legal